

ایران و جهان

سابقاً دور تا دور ایران را کشورهای بزرگ محاصره کرده و میل داشتند آنرا در وضعی که دارد نگاه داشته و عملاً از سایر قسمتهای جهان دور نگاه دارند. سلسله پهلوی این حلقه را شکست و رفته رفته دنیا علاقه بیشتری ب مردم ایران و تاریخ و فرهنگ و هنرهای آن و همچنین منابع نامحدود طبیعی آن پیدا کرد.

در سال ۱۳۲۱ ایران پیوستگی خود را به اعلامیه ملل متحد که در سال ۱۳۲۰ تصویب شده بود اعلام کرد و در سال ۱۳۲۴ در سازمان ملل متحد عضویت یافت. همکاری صادقانه و مؤثر ایران با این سازمان بزرگ جهانی در بالا بردن مقام کشور میان سایر ملل تأثیر بزرگی داشت.

سیاست موفقیت آمیز ایران بی شک مدیون ابتکار و مآل اندیشی شاهنشاه است که اعتقاد محکم دارند رابطه مستقیم میان ملل بهترین وسیله برای حل مسائل سیاسی و اقتصادی میباشد در اجرای این مقصود در بیست سال اخیر بسیاری از سران کشورها، یا نمایندگان آنها از ایران بازدید کردند و شاهنشاه نیز متقابلاً از کشورهای انگلستان، فرانسه، آلمان فدرال، ایتالیا کشورهای متحده آمریکا، افغانستان، پاکستان، اردن هاشمی، هندوستان، ترکیه، عراق، مراکش، عربستان سعودی، اسپانیا، لبنان، اتریش، چین ملی، ژاپن، شوروی، واتیکان، هلند دانمارک، سوئد، بلژیک، نروژ، ارژانتین، برزیل، یوگوسلاوی، چکوسلواکی، رومانی، بلغارستان، مجارستان، و کانادا دیدن نموده بدین وسیله حسن تفاهم بیشتر و علاقه اقتصادی مشترک و روابط نزدیک تر بین ایران و این کشورها ایجاد فرمودند.